
NIEWYTRWANY (1) *part praet pass pf*

e oraz a *jasne*.

[*sg m N niewytrwany. ◇ f A niewytrwaną.*] ◇ *pl N subst niewytrwané.*

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w. s.v. wytrwały.

W funkcji przymiotnika: Taki, że trudno jest go znieść, wytrzymać: Mych niewczáfów lituią nocy nieprzełpáné: Lituią pełné gwiazdy/ wiatry niewytrwané KochPieś 29; [NAmilfzy bráčia/ do Ikázania Zborów Krákovfkich/ iálną/ wielką/ y flábfzym Kátholikóm/ niewytrwaną przyczynę wálzy bráčia Ewányelicy podáli. SkarUp 3; O iáko niewytrwany ogień. O iáko wieczny á nigdy nieugáfzony. (marg) Strázllywy ogień piekielny. (–) SkarKaz 546b (Linde)].

Synonimy: ciężki, niewytrzymany, nieznosisty, nieznośny, obciążliwy.

Cf WYTRWANY